

Aramızdan Ayrılanlar: Hülya Şenkon

Gümüş Saçlı, Altın Kalpli Matematik Emekçisi

Hülya Şenkon

Ali Nesin / anesin@bilgi.edu.tr

Hülya Şenkon'la 1993'te Sakarya'da TMD sempozyumunda tanıştık. Allah'ın bildiğini kulundan mı saklayacağım, ilk dikkatimi çeken güzelliği idi. Kim demişse güzellik geçicidir diye yalan söylemiş. Hülya Hanım'ın güzelliği hiç geçmedi. Hep göz kamaştırıcıydı. Sadece asil dış görünümüyle değil, tavıyla, konuşmasıyla, bakışlarıyla, matematik bilgisiyle, her şeyiyle pırıl pırıl bir insandı.

Birkaç doçentlik sınavında birlikte olduk. Adanın başarmasını istediği her halinden belli olurdu. Çok başarılı adaylar karşısında da mutluluğunu saklayamazdı, sanki kendi öğrencisiymiş gibi gizlemeyemediği bir övünç duyardı. Sorduğu soruları çok açık dile getirirdi, en küçük bir yanlış anlamaya yer vermek istemezdi, aday zorlanırsa yardım ederdi, ama hiçbir zaman çok kolay soru da sormadı.

Bir doçentlik sınavında, adayın geçmemesi gerektiğine Hülya Hanım bile ikna olmuştu. Gene de

adayın oybirliğiyle bırakılmasına bir türlü gönül razı olmuyordu. Oybirliğiyle mi yoksa oyçokluğuyla mı bırakalım diye sordu. "Bu önerinizi oyalayalım" dediğimde çok gülmüştü. Hülya Hanım'ı güldürdüğüm ender zamanlardan biridir...

MD ve TMD işleri yüzünden aramız limoniydi. Daha doğrusu Hülya Hanım'ın benimle arası limoniydi. Bense onu çok seviyordum ama bu sevgimin karşılıklı olduğunu hiç sanmıyorum maalesef.

Kütük

Konuşurken aşırı nazikti. Bir örnek vereyim. Bir TMD Yönetim Kurulu toplantısında şimdi unuttuğum bir konuyu tartışıyoruz. Hülya Hanım söz aldı.

– Ama bütün bilgiler var... dedi, şeyde var...

Daha çok Tosun Bey'e bakarak devam etti:

– Hepinizden teker teker ve tekrar tekrar özür dilerim, bin özür dilerim, bağışlayın beni, beni af-

fetmenizi istirham ediyorum, ama söylemek zorundayım...

Meraktan çatlayacağız. Acaba Hülya Hanım ne söylemek istiyor da dili bir türlü varmıyor? San ki kimsenin duymasını istemiyormuş gibi fısıltıyla devam etti:

– Nüfus kütüğünde var...

Betül Tanbay'ın gülmek için başını önüne eğip burnunu sıktığını gördüm. Hepimizde benzer çaba vardı. Toplantı boyunca ne zaman Betül'le gözgoze gelsek gülme krizine girmemize ramak kalıyordu. Hülya Hanım'ın giyabında da bu anıyı sürekli anlatarak güldük. Sevgiyle anarak elbet.

Birkaç toplantı sonrasında Hülya Hanım gene söz aldı. Gülümseyerek,

– Bu sefer özür dilemeyeceğim, dedi, geçen sefer bana gülmüştünüz özür diledim diye... Bunlar nüfus kütüğünde yazılı!

Kendisi de bizimle birlikte güldü.

Banka Hesapları Karışıklığı

Bundan birkaç yıl önceydi, henüz TMD Yönetim Kurulu üyesi değildim ama MD ilişkisi nedeniyle sık sık TMD toplantılarına çağrılıyordum. MD abonelerinin paraları Hülya Hanım'ın kontrolündeki birkaç banka hesabına yatıyordu. Para biriktikçe benim kontrolümdeki bir hesaba yollanması gerekiyordu. Bazı bürokratik sorunlarla uğraşmak yerine böyle alaturka bir sistem geliştirmiştik. Gel gelelim tüm ısrarlarıma rağmen bir buçuk yıl boyunca hesabıma para yatmadı ya da çok az yattı. Dergi zorlanıyordu, borçlarımızı ödeyemiyorduk. Ayda bir mesaj yolluyorum Hülya Hanım'a. Yaşımı başını almış bir profesöre, üstelik bir İstanbul hanımefendisine bankaya gidip para yol-

İstanbul Kız Lisesi'nden bir fotoğraf. Ortada fizik öğretmeni Bedia Başkurt, yanında koyu renk giysili edebiyat öğretmeni Nermin Suner ve yanında en başarılı öğrencileri Hülya Şenkon.

lamasını istemekten daha zor bir şey var mıdır acaba yeryüzünde? Ama ne var ki TMD'nin genel sekreteri Hülya Hanım ve başka kimse yapamaz bu işi. Olabilecek en nazik üslupla yazıyorum. Patavatsızlığımı bildiğimden ve Hülya Hanım'ı tanıdığımından özel bir özen gösteriyorum yazdıklarım.

Benim olmadığım bir Yönetim Kurulu toplantısında Hülya Hanım, alı al moru mor, elleri ve sesi titreyerek,

– Bakın, bakın... Bana neler yazmış... diye bu konuda kendisine yolladığım bir mesajı üyelere uzatmış.

Betül Tanbay içinden “eyvahlar olsun” geçirek Hülya Hanım'a yazdığım mesajı okumuş. Mesajda hiçbir nezaketsizlik yok, hatta tam tersine son derece saygılı, ağırbaşlı, olması gerektiği gibi bir mesaj... Kimse sorunun ne olduğunu anlamamış. Ama sanırım anlamlı anlamlı baş sallamışlardır.

Kimbilir ne vardı o mesajımda Hülya Hanım'ı kızdıran. Hiçbir zaman anlayamadık.

Meğer Hülya Hanım yanlış hesap numarasına bakarmış. Asıl para olan hesabı unutmuş. İki yıl sonra filan anlaşıldı bu.

Tüzük Konusu

Ama bir seferinde kızmakta haklıydı. Adı ben-de saklı matematikçi bir arkadaşımız derneğin tüzüğü nerede diye tutturdu... İlla web sitesinde olmalıymış tüzük... Tüzüğü web sayfasında olmayan dernek mi olurmuş! Böyle bir derneğe üye olmazmış... Tüzük web sitesinde yayımlanırsa o zaman üye olurmuş, söz... Tarih 6 Ekim 2007.

Tüzüğü internete koymayı vazife edindim. Hülya Hanım'a birkaç kez yazdım tüzüğü elde etmek için, ses çıkmadı. Bunun üzerine diğer üyelere Hülya Hanım'ı bulmaya çalışmalarını rica ettim. Evini, ofisini, cep telefonunu aradık, notlar bıraktık, mesajlar yolladık... Bu arada “tüzük nerde, tüzük kayıp” diye kıyametler kopuyor matematik dünyasında... Hülya Hanım ortalarda yok... Çok merak ettim. En sonunda, tüm Yönetim Kurulu'na cc'leyerek Hülya Hanım'a şu mesajı yazdım:

Tarih: 11 Ekim 2007 Perşembe, saat 00:04

Başlık: Hülya Hanım...

Hepimiz sizi arıyoruz...

İnsanlık namına bizimle irtibata geçebilir misiniz lütfen?

Meraktayız... Ali

Hülya Hanım Türk sanat müziğinde solisti.
Resimde şefin hemen arkasında görülüyor.

Mesajı yazar yazmaz da içimi bir korku sardı. Biraz fazla hafif olmadı mı bu mesaj? Hülya Hanım kızacaktı mutlaka. Hay Allah... Çok densizim. Keşke “insanlık namına” kısmını yazmasaydım... Ayıp denen bir şey vardır. Hülya Hanım gibi birine böyle mesaj yazılır mı! Gecenin güzelliği kanıma girdi, aşka geldim, kendimi tutamadım. Bana komik gelmişti önce. Kırılmamıştır inşallah, kırılmışsa da fazla kırılmamıştır diye dua ettim sabaha kadar.

Ertesi sabah Hülya Hanım’ın bana özel yollanmış yanıtı geldi:

Tarih: 11 Ekim 2007 Perşembe, saat 10:35

Başlık: Re: Hülya Hanım...

Bu ne biçim ifade? Beni ne şekilde aradınız da bulamadınız, anlayamadım. 16 Ekim Pt. günü öğleden sonra Karaköy’de olacağım. Sorularınızı o gün cevaplandırabilirim.

İyi Bayramlar,
Hülya Şenkon

“Dumanla sizinle iletişim kurmaya çalıştık” demedim tabii. Mesajı alır almaz yanıtladım:

Tarih: 11 Ekim 2007 Perşembe, saat 10:42

Başlık: Re: Hülya Hanım...

Aman Hülya Hanım, korktum ben şahsen.

Sevindim iyi olmanıza.

Ben de size iyi bayramlar dilerim. Ali

16 Ekim’de tüzüğü ele geçirebildim. 17 Ekim’de de tüzük internet sitesindeydi.

Web Sitesi

TMD’nin Yönetim Kurulu’na yeni girdiğim günlerdi bu günler. Bir hafta önce, web sitemizle ilgilenen arkadaşaya diğer üyelere de yolladığım şöyle bir mesaj yollamıştım:

Tarih: 5 Ekim 2006 Perşembe, saat 16:13

Başlık: TMD İnternet sitesi

Ben TMD’nin yeni Yönetim Kurulu üyesiyim. İnternet sitemizi sizin hazırladığınızı öğrendim. İnternet sitesinde değişiklikler yapabilmem için bana gerekli bilgileri yollayabilir misiniz rica etsem? Bilmem farkına vardınız mı ama üyelerimizin adları da doğru çıkmıyor.

Teşekkür ve saygılarımla. Ali Nesin

Nitekim TMD sitesinde üyelerin adlarını görmek istediğinizde yanlışlıkla ÇMD’nin sitesine girdiğinizi sanabilirdiniz.

Yönetim Kurulu internet sitesini adam etmem için beni görevlendirmişti. Yolladığım kişiden değil ama Hülya Hanım’dan bir yanıt geldi, hem de oldukça sert bir yanıt:

Tarih: 5 Ekim 2006 Perşembe, saat 17:18

Başlık: Re: TMD İnternet sitesi

Ali Bey,

Derneğin web sitesinde üye listesini, kitap listesini güncellemek ve aidat borçlarının takibi, Genel Sekreterin görevidir. Bilginizi rica ederim. Saygılarımla. Hülya Şenkon

Önce kızdım doğrusu. Ben ne yapmıştım ki? Ne suç işlemiştim ki? Suçlamalarla yakından uzaktan bir ilgim yok. Uzun sürmedi kızgınlığım. Kendi başıma gülmeye başladım. Hülya Hanım bana ne kadar aksilense gözümde o kadar sevimli görünüyordu.

Selamsız Sabahsız Bir Mesaj

Bir başka gün, 29 Aralık 2006 gecesi, yorgun argın masa başında bin işi aynı anda yapmaya çalışırken, yazmaya başladığım ama henüz bitirmediğim bir mesajı yanlışlıkla “yolla” düğmesine basıp Hülya Hanım’a yolladım. Mesaj aşağı yukarı “bana para lazım” filan gibi bir şey söylüyordu. Ne sevgi ne saygı... İmza bile yoktu mesajda... Kalbime ağırlar girdi. Neyse ki hemen farkına vardım yaptığım yanlışın. Hemen Hülya Hanım’a yazdım:

Tarih: 29 Aralık 2006 Cuma, saat 21:32

Başlık: Yeni yıl ve Bayram

Hülya Hanım,

Yorgunluktan, biraz önceki mesajımda yeni yılınızı ve bayramınızı kutlamadığım gibi, selamsız

sabahsız yolladım. Bayramınız kutlu olsun ve yeni-yılda esenlikler dilerim. Ali Nesin

Uzun süre cevap gelmeyince gene uykularım kaçtı. Hülya Hanım'ı bir kez daha istemeden kırmıştım belli ki...

Yanıt tam bir hafta sonra geldi:

Tarih: 4 Ocak 2007 Perşembe, saat 15:33

Başlık: Re: Yeniyl ve Bayram

Ali Bey,

Çok teşekkürler. Ben de sizin yeni yılınızı ve geçmiş bayramınızı kutlar, saygılarımı sunarım.

Hülya Şenkon

Rahat bir nefes aldım...

Hülya Hanım farkında değildi ama beni öldürüp öldürüp diriltiyordu.

Karakaplı Defter

Hülya Hanım prosedüre çok dikkat ederdi, her şeyin kitapta yazıldığı gibi, kurallara, geleneklere göreneklere ananelere uygun yapılmasını isterdi. Bense iş yapalım, iş ortaya çıksın da nasıl yaparsak yapalım düşüncesindeyimdir genellikle.

Hülya Hanım'ın Nuh Nebi'den kalma kara kaplı bir defteri vardı. Üyelerin adları, ödedikleri ve ödemedikleri aidatları, zamanla değişen adresleri, kurumları, unvanları, soyadları, her şey o defterdeydi. Resmi defterler de vardı ama esas bu defterdi önemli olan. Her sayfa renk renk kalemlerle not edilmiş, bazı kelimelerin altı, bazılarının üstü çizilmiş. Sadece kendisinin anlayabileceği biçimde şifrelenmiş. Bir arama filan olsa, gizli örgüt şeması sanılabilir, öylesine çetrefilli bir defter. Ama 30 küsur yıldır dernek genel sekreterliğini yürüten Hülya Hanım için defterde her şey açık seçikti. Kendi kendine bir alfabe icat etmişti de farkında değildi.

Bu defterdeki bilgileri excel'e aktarmayı önerdim bir toplantıda.

– Olmaz Ali Bey, dedi gülererek ve hatta alay ederek, katiyyen olmaz. Hiç olur mu? Baksanıza kırmızı yazıyor, mavi yazıyor, siyah yazıyor... Bunu excel'de nasıl yaparsınız ki?

– Yapılır, çok kolay yapılır, dedim.

– Ama bazı yerlerin altı çizilmiş...

– O da yapılır...

– Olmaz Ali Bey, dedi, ne zaman ne kadar aidat ödenmiş... O kadar bilgiyi nasıl gireceksiniz.

– Çok kolay dedim. Excel'de her şey ve daha fazlası yapılır.

Baktım ikna edemiyorum. Dizüstü bilgisayarımı alıp yanına gittim. Excel'de nelerin yapılacağını gösterdim. İkna olurmuş gibi yaptı.

– Son üyeleri de kaydedeyim, defteri o zaman excel'e geçiririz, dedi.

Bir yıldan fazla bir süre geçti. Her toplantıda dile getirdik bu konuyu. Ayda üç dört kez telefon edildi. Her seferinde yarım ağızla evet diyordu ama bir türlü defteri kendisinden alamıyordum.

Bir toplantıda aynı konu biraz fazla uzadı. Tosun Bey dışında hepimiz Hülya Hanım'ı ikna etmeye çalışıyoruz... Tosun Bey susuyor. Başını eğmiş, çakmağıyla oynuyor. Belli ki o da biraz sıkıntılı. Ne yapılması gerektiğini düşünüyor. Hülya Hanım,

– Son değişiklikleri de kaydedeyim, sonra, diyor başka bir şey demiyor.

Ama değişikliklerin sonu yok ki... Sürekli birileri kaydoluyor, birileri aidat ödüyor, birileri ödemiyor...

Baktık olacak gibi değil, üçümüz birden (Ali Ülger, Betül ve ben) Tosun Bey'e "bize yardım et" bakışları attık. Tosun Bey, başını yavaşça kaldırdı ve en sade, en sakin sesiyle,

– Hülya Hanım, defteri excel'e geçirelim artık, dedi.

Hülya Hanım'ın Tosun Bey'e saygısını ve bağlılığının somut kanıtını orada gördüm:

– Tabii, tabii Tosun Bey. Defteri yarın alsınlar benden...

Toplantıdan çıkarken Tosun Bey'e sırrını sordum. Söylemedi. Davudi sesi sanıyorum.

Defteri gene de alamadık ama...

Şimdi o defteri bulamıyoruz... Hülya Hanım yaşarken de vermedi defteri, şimdi de vermiyor...

Oysa tarihi bir belgeydi o defter. TMD'nin müzesinde yer alması gerekirdi. Belki buluruz bir gün.

Sevgili Hülya Hanım, kendine özgü bir kişiliği olan, bugün pek ender bulunan geçmiş asırlardan kalan insanlardandı. Gümüş saçlı, altın kalpli, pırlanta gözlü, gerçekten çok değerli bir insandı. TMD'ye yaptığı hizmetler sayısızdır. İzin verirseniz hepimiz adına kendisine teşekkür etmek isterim.

Bu yazımda kendisine olan sevgimi elimden geldiğince ifade etmeye çalıştım. Umarım okuyordur ve umarım kırgınlığı geçmiştir. ♠